

Credincioși neîntorși la Dumnezeu?

Verset călăuzitor: Luca 22.32b

Luca 22.32b: Și tu, când te vei întoarce, să-î întărești pe frații tăi.

Sunt credincioși neîntorși la Dumnezeu în sensul în care Domnul Isus folosește cuvântul întoarcere adresat lui Petru, când i-a zis: „Și tu, când te vei întoarce, să-î întărești pe frații tăi” (Luca 22.32b). Încrederea de sine a apostolului era mai mare decât curajul lui. Toți cunoaștem istoria tăgăduirii Domnului de către el și căința lui, readucerea lui la viață și înnoirea lui. El iubea intim pe Domnul său, însă L-a tăgăduit în chip rușinos. El însuși s-a adus într-o societate falsă și s-a așezat la focul de cărbuni, ca să se încălzească, în timp ce Hristos a fost acuzat de marele preot. Ochiul lui era îndreptat spre sine însuși și nu spre Hristos, și deoarece se afla într-o situație grea, satan l-a ademenit să prefere să-și salveze viața, decât s-o piardă; el a tăgăduit pe Domnul său cu jurământ și blestem. Hristos S-a întors și l-a privit pe Petru: și ce privire trebuie să fi fost aceasta, că după aceea Petru a ieșit imediat afară și a plâns cu amar. Însă el nu era încă întors, cu toate că se afla pe drum într-acolo. Chiar dacă se spune: „Domnul a înviat cu adevărat și S-a arătat lui Simon” (Luca 24.34), totuși aceasta nu l-a convertit, și nici vestea Mariei despre Domnul și nici prezența Lui în mijlocul lor în prima zi a săptămânii.

Întoarcerea unui credincios este o lucrare mai grea decât gândesc mulți dintre noi, și necesită un tratament special. Dar când Hristos S-a arătat pe malul lacului Galileea și Petru s-a îmbrăcat cu mantaua lui de pescar, ca să înoate spre El: nu este acesta un semn că apostolul entuziasmat era acum întors la Domnul? Nu, încă nu; însă harul Domnului nostru Isus va termina acum lucrarea. Un „foc de cărbuni” l-a ademenit să tăgăduiască pe Domnul lui, și acum Domnul folosește un foc de cărbuni, ca să continue lucrarea de convertire a ucenicului Său; însă pe foc este pește. Ei s-au străduit toată noaptea și n-au prins nimic. Însă după pescuirea minunată Isus i-a invitat la ospățul de sărbătoare, pe care El l-a pregătit pentru ei. El l-a întărit pe Petru, înainte să-l pună la probă. „Veniți, mâncați” (Ioan 21.12) este rostit înaintea cuvântului adresat lui Petru: „Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” (Ioan 21.15).

Domnul nostru nu S-a încrezut în transformările care rezultă din sentimente impresionate și râvnă care se revarsă. De trei ori i-a zis lui Petru: „Mă iubești?” (Ioan 21.15-17). Petru L-a tăgăduit de trei ori, și de trei ori El l-a întrebat: „Mă iubești?” Petru era întristat, deoarece El i-a zis pentru a treia oară: „Mă iubești?”, și a răspuns smerit: „Doamne, Tu știi toate: Tu cunoști că Te iubesc” (Ioan 21.17).

Convertirea unui ucenic care tăgăduiește pe Hristos este un proces serios. Conștiința trebuie tratată, până când judecata de sine umple sufletul cu căință dureroasă și întristare cu detestare de sine însuși. El a meritat ca să se simtă profund nenorocit în prezența lui Hristos, a cărui dragoste L-a determinat să moară pentru el, și el era nespus de nefericit. Cât de puțini sunt aceia care în căința lor sunt gata să coboare până la punctul suferinței. „Ai făcut aceasta și [Eu] am tăcut. Ai gândit că sunt ca tine, dar te voi muștra și ți le voi pune sub ochi” (Psalmul 50.21). Profunzimea dragostei lui Hristos necesita temeinicia lucrării Sale. „Eu îi muștru și îi disciplinez pe toți câți îi iubesc!” (Apocalipsa 3.19). Prin căință temeinică El produce convertirea unui credincios apostat.

Luca 22.32b; Ioan 21

Domn preamărit, dacă aceasta este ceea ce Tu numești convertirea unui credincios decăzut, cât de mulți dintre sfinții și lucrătorii Tăi preaiubiți trebuie să aibă parte de arătura adâncă a harului Tău neîngrădit!

Extras din articolul „The Beseeching of Grace“
apărut în *The Bible Herald* (Editor Wm Reid), Anul 5, 1881, pag. 19–21